

1936-02-28

SENDER

Johannes Wilhjelm

RECIPIENT

Jens Ferdinand Willumsen

FACTS

Document type:
Letter

Language:
Dansk

Sender's location:
København (Danmark)

Recipient's location:
Nice (Frankrig)

Mentioned people:
Frederik Graae
Aksel Jørgensen
Erick Struckmann
Johanne Marie Wilhjelm
Edith Willumsen

Archive:
J.F. Willumsens Museum
Arkivkasse: B/I/4 - JFW's
Korrespondance om museet 1927-
1942

TRANSCRIPTION

Gothersgade 143⁴ K.

27 Feb. 36.

Kære Willumsen!

Tak for Deres elskværdige Brev, som jo har optaget mig meget i disse Dage, siden jeg fik det. Jeg vilde ønske, at jeg kunde gøre noget positivt, for at fremme Sagen, men det er ikke saa let at se klart, hvorledes man bedst skal gaa frem i den. Det lykkedes mig i Gaar at faa fat i Axel Jørgensen og den lige tilbagevendte Struckmann. De kom op til mig i Kunstnerhjemmet og vi sad og drøftede Sagen igennem. Struckmann gjorde gældende, at det var nødvendigt i det væsentlige at holde sig til det, som han og Axel Jørgensen havde forelagt Departementschef Graa som et Grundlag for Statens Støtte nemlig, at Staten skulde gaa ind paa at overtage og vedligeholde Samlingen (Bygningens Vedligeholdelse og Opsynet) samt en aarlig Pension paa c 4000 Kr til Fru Willumsen. Dette sagde S er Grundlaget for de paabegyndte Forhandlinger! Han spurgte er det udelukket, at Fru Willumsen vil give et skriftligt Tilsagn om, at Villaen i Hellerup efter hendes Død skal overgaa

til Museet! Jeg svarede dertil, at efter hvad jeg havde forstaaet af Deres Brev maatte man ikke mere under nogen Form regne med Villaen i Hellerup, men undersøge om Sagen ikke kunde gennemføres paa en ny Maade, derved at der blev bygget et helt nyt Hus. Axel Jørgensen sagde det er givet, at det er ganske udelukket, at Staten giver noget Tilskud til at bygge en ny Bygning alene af den Grund, at den i Aarevis har vægret sig ved at bygge et Museum til moderne Kunst som i højeste Grad er paakrævet - den kan simpelthen ikke gøre det!

Jeg spurgte ud om, hvad man kunde vente sig af Carlsbergfondet.

Struckmann var skeptisk paa dette Punkt, navnlig efter den nuværende Bestyrelses Sammensætning.

Som De ser af de anførte var Meningerne jo noget delte om, hvorledes Sagen skulde gribes an, men i en Henseende var vi derimod afgjort enige den nemlig, at vi beundrede Dem som vor store Kunster, hvis Arbejder det var af den største Betydning at sikre vort Land. De varme Ord, som faldt om Deres Kunst vilde have glædet Dem! Som jeg vist har nævnt læste jeg Deres Brev op for de andre og anførte de deri angivne Tilsagn. Som De selv skriver i Deres Brev er dette skrevet i Hast med mulige Forglemmelser af nogle Detaljer.

Jeg tror, at det vilde være af Betydning om De skrev paa et Stykke Papir, hvad De tænkte at forære til Museet, hvad De mente at kunne yde til en Bygnings Opførelse - og omvendt hvilket Tilskud De maatte kræve til

denne og hvilke Krav De i anden Henseende maatte stille!

Ikke som et Brev altsaa, men som et Papir for sig. Jeg har nemlig ikke Lyst til at benytte et Privatbrev, som De skriver til mig, til andres Gennemlæsning.

Ja! Nu har jeg saa godt jeg kunde, givet Dem et Indtryk af vor Sammenkomst. Jeg havde ikke opfordret H.R.S. Jørgensen til at være med, da jeg synes at vi Malere dog først skulde blive nogenlunde enige.

Ja! det var altsaa, hvad jeg har paa Hjærtet i Dag.

Det, De skriver om en mulig kommende Revolution, er ikke nyt for mig, derom hørte jeg allerede sidste Sommer, men lad os haabe, at det ikke gaar saa galt. Selv om det trækker sammen til Uvej, kan Skyerne dog atter spredes uden, at der sker noget!

Med en hjærlig Hilsen ogsaa fra min Kone

Deres hengivne

Johannes Wilhjelm.

Vend

P.S. 28 Feb. 36.

Jeg skrev dette Brev igaar, men ventede med at afsende det, fordi der er en Tanke, som bliver ved at komme tilbage, og som jeg synes, jeg maa komme frem med – noget som Struckmann ogsaa berørte i Forgaars under vor Samtale. Og det er nemlig det: Er Situationen den, at De, efter at have overladt Deres Kone Villaen i Hellerup, frit kan disponere over Resten af det, De ejer, eller kan den Mulighed opstaa, at Fru Willumsen paa et senere Tidspunkt kan gøre Krav paa andre Dele af Deres Formue eller Samlinger? Det er jo absolut nødvendigt at have dette Spørgsmaal klaret. Og De har ikke i Deres Breve til mig skrevet noget derom, saa jeg ved ikke noget om hvorledes det forholder sig.

Jeg ønsker sidst af alt at være indiscret – hvad jeg gaar ud fra, at De ved.

Det er kun Ønsket om saa godt som muligt at være Dem til Hjælp, der faar mig til at stille ovennævnte Spørgsmaal.

Deres

J.W.

Gathersgade 143.⁴ K.
27 Feb. 36.

Kære Willumsen!

Tak for deres elskverdige Brev, som jo har
optaget mig meget i disse Dage, siden jeg
fik det. Jeg vilde ønske, at jeg kunde gøre
naget positivt for at freemne Sagen, men det
er ikke paa det at se klart, hvorledes man
bedst skal gaa frem i den. Det lykkedes mig
i Gaar at faa fat i Axel Jørgensen ^{der} agtlig tilbage-
sendte Strickmann. De kunne ogsaa hils mig i
Kontorlokaliet med og se, hvad og drøftede Sagen
igen. Strickmann gjorde gældende, at
det var udsædelt i det væsentlige at holde sig
til det, som han og Axel Jørgensen havde fore-
lagt Departementschefen som et Grundlag
for Statens Stille nemlig, at Staten skulde gaa
ind paa at overtage og afdække Samlingen
(Begravelses Vedligeholdelse og Opsætning) samt
en årlig Pension paa 4000 Kr. til Frø Willumsen.
Dette havde de som Grundlag for de paa begynde
Forhandlinger! Han spurgte om det endelig, at Frø
Willumsen vil give et skriftligt Tilbud om, at By
Vil læse i Hellenes efter hendes. - Dår skal overgaa

til Mønstret. Jeg svarede det til, at efter hvad jeg havde
forstaaet af Dets Brev maatte man ikke mere iunder
sagen forme regne med Villaeus Høllertip, men iunder
sagen om. Sagen ikke kunde gennemføres paa en
ny Maade, deraf at der blev bygget et helt nyt Hus.
Axl. for gæverne sagde det er godt, at det er ganske liden-
likhed, at Staten giver noget Tilskud til at bygge en
ny Bygning alene af den Grund, at den i Haverids har
væget sig ved at bygge et Museum til moderne
Kunst, paa den højeste Grad er praktisk. — Den kan
sikkert ikke gøre det!

Jeg springte ind om, hvad man kunne vente sig af
Høllertip. Ströckmann var skeptisk paa
dette Punkt, navnlig efter den nu forende Bestyrelses-
Sammenkomst.

Saa De, der af det afviste var Meeningerne jo noget
delte om, hvorledes Sagen skulde gøres an, men
i en Hensende var vi derimod afgjorte om
den nemlig, at vi hændrede den paa vor store
Kunstner, ~~hvis~~ hvis Arbejder det var af den
største Betydning af sikke vor Land. De varne
ord, som faldt om Dets Kunst vilde have glædet Dem!

Saa jeg vist har nævnt læste jeg Dets ^{Brev} for de
andre og afviste de deri angivne Forslag. Saa
De selv skriver i Dets Brev at dette skrevet i Hens
med nyttige Forglemmelser af nogle Detailjer.

Jeg tror, at det vilde være af Betydning om
De skrev paa et Stykke Papir, hvad De tænkte
af for at tilbringe, hvad De mente at kunne
gode til en Begynderes Opskrift — og omvendt hvis De
tilstod De maatte skrive til dem om og hvilke
Kraav De i anden Hensendelse maatte stille!
Ikke paa et Brev altsaa, men paa et Papir
for mig. Jeg har nemlig ikke Lyst til at benytte
et Privat brev, paa de skriver til mig, til anden
genmættelse.

Ja! nu har jeg saa godt jeg kunde gaa i den
Lust og af vor Sammenkomst. Jeg havde ikke
appfordret H.R.S. forgerum til at være med da
jeg synes at vi maatte dag for dag skulde blive
nagende i mig.

Ja! det var altsaa, hvad jeg har paa Hjertet
i Dag.

Det, De skriver om en rigtig kan man sige
litteratur, er ikke nyt for mig, derom hørte jeg
allerede, sidde sammen, men lad os haabe, at
det ikke gaar paa gale. Selv om det træder
sammen til mig, kan Skjæbne dog ikke spredes
inden, at det skal være!

Med en ligesidig Hilsen og paa fra min Kone
Deres hengivne

Johannes Willkjeller.
vend

P.S.

28 Feb. 36.

Jeg skrev dette Brev igaar men ventede med at
afende det, fordi der er en Taanke, som bliver ved
at komme tilbage, og som jeg agter, jeg maa
komme frem med - Naar et par Strickmann
agter besorte ^{der} Gaars nuder over Samtale. Og det er
nemlig det: En Situationen, at De, efter at have over-
last Deres Hane Villaeu i Kellensip, frit kan dis-
ponere over Resten af det, De ejer, eller kan den ^{høj-}st
hed opstaa, at Frø Willumsen paa et senere Tidspunkt
kan gøre Krav paa andre Dele af Deres Formue eller
Samlinger. Det er jo absolut nok uendigt at have
dette Spørgsmaal klaret. Og De har ikke i Deres Brev
til mig skrevet noget derom, saa jeg ved ikke noget
om hvorledes det forholder sig.

Jeg ønsker, lidt af alt at være indirekt - hvad jeg gaar
ind paa, at De ved. Det er kun Gudske om, paa godt-
sam mestlig at være dem til Hjælp, der faar mig
til at stille ovennævnte Spørgsmaal.

Deres J.W.